

Nr 227

Av herrar Nilsson i Lönsboda och Berndtsson, *angående fria lördagar för värnpliktiga.*

De ungdomar som fullgör sin första militärtjänstgöring får vidkännas många inskränkningar i sin vanliga livsföring, bl.a. när det gäller fritiden. Medan en mycket stor del av vårt folk har fria lördagar, praktiseras ej detta helt inom det militära — det förekommer delvis under sommarmånaderna, men ej året runt. Detta gör att man under den längre delen av värnpliktstjänstgöringen även är bunden vid några timmars lördagstjänstgöring. Då många av de värnpliktiga numera färdas i bil kan de, om de får fria lördagar, även vid relativt långa avstånd nå hemorten på fredagskvällen och har då hela lördagen disponibel för egna angelägenheter. Däremot går hela lördagen till spillo om man har förmiddagstjänstgöring och icke når hemorten förrän fram på eftermiddagen. Det erkännes att mycket har gjorts och göres för de värnpliktigas trivsel, men ännu mycket torde kunna göras. Det betyder oerhört mycket för utbildningens effektivitet om vederbörande trivs och han vet att man gör allt för att han så skall göra.

Därför borde man i så stor utsträckning som möjligt införa fria lördagar för de värnpliktiga under deras första tjänstgöring, där detta låter sig göra och där ej fälttjänstgöringar, vakttjänst eller dylikt lägger hinder i vägen.

För befälets del vore det icke mer än rätt att ha samma förmåner som många andra yrkesgrupper numera åtnjuter.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte giva till känna vad i motionen anförts angående önskvärdheten av att de värnpliktiga erhåller fria lördagar året runt.

Stockholm den 20 januari 1967

Arvid Nilsson (fþ)

i Lönsboda

Henry Berndtsson (fþ)
